

ת"פ 45747/05/17 - מדינת ישראל נגד אמיר סרחאן,

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 45747-05-17 מדינת ישראל נ' סרחאן(עציר)
לפני כבוד השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
הנאשם
אמיר סרחאן, (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שגב אדלר

ב"כ הנאשם: עו"ד מיכאל כרמל

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודייתו, בעובדות כתב אישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות בנשק, לפי סעיף 144(ב) רישא+29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב)+29 לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (להלן: "כתב האישום"). הסדר הטיעון כלל הסכמה חלקית לגבי טווחי הענישה, כאשר הוסכם כי המאשימה תעתור להטלת חמש שנות מאסר בפועל ואילו ההגנה תבקש להסתפק בשלוש שנים. הוסכם עוד כי הצדדים יטענו באופן חופשי לגבי יתר רכיבי הענישה.

2. כתב האישום

2.1. מ א (להלן: "המתלונן") הוא הבעלים של חנות למכירת דברי מזון וקרטסי זכייה של מפעלה פיס בכפר---
- (להלן: "החנות").

2.2. ביום 25/4/2017 בשעה 21:45 אובסמוך לכך סגרה המתלונן את החנות, וצעד לכיוון ביתובכפר, כשהוא נושא על כתפיו תיק, ובתוכו פידיון החנות בסכום של 3,500 ₪, ארנק קטן ובתוכו 1,000 ₪, עשרות רבות של קרטסיזכיה, ושיקעלסך 1,420 ₪ (התיקות כוללות תיקראולהלן: "התיק").

2.3. בעודו בדרכו, הגיחומאחורי המתלונן הנאשם ועלאא חמדאן (להלן: "עלאא") על קטנוע (להלן: עמוד 1

"הקטנוע") כשעלאאנוהגבקטנוועוהנאשם יושבמאחוריו, במטרה לשדוד את המתלון.
הנאשם ועלאאנשאוהובילו, שלא כדין, בצוותא חדא, אקדח (להלן: "האקדח").

2.4. בהגיע סמוך למתלון, עצרוהנאשם ועלאאאתהקטנוע. הנאשם אחז בתיק שנשא המתלון על כתפו, ומשך אותו אליו, תוך שהוא דורש מהמתלון להביא לו את התיק. המתלון המשיך לאחוז בתיק, ולמשוך אותו לעברו. הנאשם הוציא את האקדח ממכנסיו, וירה כדור אחד לעבר רגליו של המתלון (להלן: "הירי"). בזמן הירי, הזיזה המתלון את רגלו שמאלית, והכדור פגע בכביש.

2.5. בעקבות הירי, שחררה המתלון את אחיזתו מהתיק. הנאשם ועלאאנמלטו מהמקום על הקטנוע, כשהם נושאים את התיק, וזאת בכוונה לשלול אותו מהמתלון שלילת קבע.

2.6. בזמנים הרלבנטיים לאירוע המתואר לעיל, אמורה היה הנאשם לשהות בתנאי מעצר בית בכפר --, בפיקוח מפקחים, וזאת בהתאם להחלטה שיפוטית שניתנה בתיק מ"ת 49343-12-16.

2.7. נטען כי במעשיהם המתוארים לעיל:

א. הנאשם ועלאא, נשאו והובילו, בצוותא חדא, נשק בלא רשות על פי דין.

ב. הנאשם ועלאא גנבו, בצוותא חדא, מהמתלון את התיק, כאשר בשעת מעשה ובתכופ לפינו ביצעו מעשה אלימות כדי להשיג את הדבר הנגנב ולמנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה, כשהם מזויינים בנשק, ובחבורה.

ג. הנאשם הפר הוראה שניתנה מאת בית משפט.

3. ביום 26.9.2017 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, כפי שפורט לעיל בפתח גזר הדין.

ראיות הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה העיד המתלון, מר מ א, שסיפר כי האירוע שחוה היה טראומטי בעבורו וכי בעקבותיו הוא אושפז בבית חולים ומטופל בתרופות. לעניין זה הוגש תיעוד רפואי (מע/1).

5. מטעם הנאשם הוגשו מסמכים רפואיים בעניינם של הוריו (נע/1) ומסמכי הוצל"פ של הליכים המתנהלים כנגד אביו ואחותו (נע/2).

טיעוני המאשימה לעונש

6. בטיעוניה, ציינה המאשימה כי בגיבוש הסדר הטיעון נתנה דעתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וכן לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות. זאת לצד העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, אשר נטל אחריות על מעשיו.

7. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, הדגישה המאשימה את העובדה שלביצוע העבירה קדם תכנון, כאשר הנאשם ועללא הגיחו מאחורי המתלון, שבידו הפדיון היומי מן העסק, כשהם מצוידים בנשק חם. כן התייחסה המאשימה לנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה, וצינה כי נשיאת הנשק ברחבי הכפר --- העמידה בסיכון פוטנציאלי את כל מי שנקרה בדרכו של הנאשם, זאת כאשר הנאשם לא הסתפק בנשיאת הנשק אלא אף עשה בו שימוש לאחר שהמתלון ניסה להתנגד לגניבת התיק, וירה בו לעבר רגליו. למרבה המזל, ולאור תושייתו, לא נפגע המתלון מן הירי. לעניין הנזק שנגרם מן העבירות ציינה המאשימה את הפחד והאימה שנגרמו למתלון, כמו גם את הנזק הכספי שנגרם לו. עוד ציינה המאשימה לחומרה את העובדה, כי הנאשם ביצע את העבירות שעה שהיה עליו להימצא במעצר בית. עובדה זו מלמדת, לשיטתה, על תעוזה עבריינית יוצאת דופן ומוכיחה כי מדובר במי שאין לו חשש מפני החוק ומערכת המשפט. כנסיבה נוספת לחומרה צוינה העובדה כי הנשק בו נעשה שימוש לביצוע העבירות לא נתפס.

8. המאשימה הפנתה לפסקי דין בהם נגזרו על מורשעים בעבירת השוד (בחלק מהמקרים בצירוף עם עבירות בנשק) עונשים הנעים בין 4.5 ל-5.5 שנות מאסר בפועל.

9. נוכח האמור, ביקשה המאשימה מבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של ההסדר, קרי 5 שנים, זאת בנוסף למאסר מותנה לתקופה משמעותית, קנס כספי ופיצויים לטובת המתלון.

טיעוני ההגנה לעונש

10. בטיעוניה לעונש, ביקש הסנגור לאמץ את הסדר הטיעון על הטווחים שנקבעו בו. בדבריו, ציין כי בטרם הסתבכותו של הנאשם בתיק זה, חרב עליו עולמו עת נעצר לחודשים רבים ונחקר בגין מעורבות בביצוע עבירת רצח, ואולם בסופו של יום הואשם בעבירת סיוע לאחר מעשה, בלבד. בגין אותו תיק הוא שהה במעצר בית, שהופר על ידו במסגרת התיק דנא.

הסנגור הרחיב על אודות הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות במקרה דנא. לדבריו, בעקבות ניהול ההגנה המשפטית בתיק הסיוע ומעצר הבית בו היה נתון, נקלעו הנאשם ומשפחתו לקשיים כלכליים, ועובדה זו הביאה אותו לביצוע המעשים נשוא כתב האישום. הנאשם לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי ניכר וכן חסך את עדות המתלון.

11. הסניגור הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם. נוכח כל האמור לעיל, ביקש הסניגור להטיל על הנאשם מאסר ברף התחתון של הטווח המוסכם, קרי 3 שנים.

דבר הנאשם

12. בדברו האחרון ביקש הנאשם סליחה על מעשיו הן מבית המשפט והן מהמתלונן.

דיון והכרעה - קביעת מתחם הענישה ההולם

13. ככלל, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

14. מעשיו של הנאשם הם קשים וחמורים. בעת שהיה אמור לשהות במעצר בית בגין מעורבותו בתיק אחר, הפר את הוראות בית המשפט, במטרה לבצע עבירות נוספות. בתוך כך, נשא הנאשם נשק על גופו, חבר לאחר ויחד הם שדדו את המתלונן, כשהנאשם אף יורה לעברו, ירייה שלמרבה המזל החטיאה את מטרתה.

15. הנאשם במעשיו החמורים פגע בערכים חברתיים רבים. כך, בביצוע עבירות בנשק יצר הנאשם סיכון ממשי לשלום הציבור; בעבירת השוד פגע הנאשם בביטחונו של הציבור להלך בחופשיות ברחובות וכן בשלמות גופם ורכושם של יחידים בחברה; בהפירו את מעצר הבית בו היה נתון פגע בשלטון החוק, במעמדו של בית המשפט ובאפקטיביות של חלופות מעצר (ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** [3.9.2015] לעניין: "עניין דלאל").

16. עבירות אלה ראויות לתגובה עונשית הולמת. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות בנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש שיש צורך להתייחס אליהן בחומרה, זאת מן הטעם שהן פוגעות בשלום הציבור. (ראו: ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016); ע"פ 5900/15 **אייל מעוז נ' מדינת ישראל** (10.5.2016); ע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון נ' מדינת ישראל** (24.6.2015)). ואם כך הוא המצב ביחס לנשיאת נשק כשלעצמה, הרי שהדברים מתעצמים, מכוח קל וחומר, כאשר נעשה בנשק שימוש של ממש. אשר לעבירת השוד נפסק כי "התופעה של שוד אזרחים תמימים בצהרי היום היא מן התופעות הקשות שהפכו נפוצות במקומותינו והן מחייבות ענישה מחמירה שתבטיח עקירת דפוס התנהגות זה, הפוגע בביטחון האישי של הציבור" (ע"פ 1803/07 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (27.5.2007); ראו גם ע"פ 4572/13 **אבו נאג'י נ' מדינת ישראל** (2.2.2014)).

17. לא בכדי נקבע בצידה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות עונש כבד של 20 שנות מאסר. הצורך להילחם בתופעת עבירות השוד המבוצעות, למרבה הצער, חדשות לבקרים הודגש גם בע"פ 6339/12

פלוני נ' מדינת ישראל (21.4.2013) שם נקבע כי:

"ככלל, עבירת השוד היא עבירה חמורה, שכורכת בתוכה איום על הסדר החברתי, כמו גם על הביטחון האישי של אחד ואחת מיחיד החברה. הנזק הכרוך בה מתבטא לא רק בפגיעות הממשיות - ברכוש ובגוף שכרוכות בביצועה - אלא גם בצל שהיא מטילה על חיי היומיום. יש להילחם בתופעה שהליכה הביתה בשעת ערב, שאמורה להיות פעולה שגרתית ומשרת שלווה, תהפוך להיות "משימה" שצריך לצלוח אותה באומץ ובנחישות".

כן ראו דברי בית המשפט בע"פ 4125/14 **תאופיק חרב נ' מדינת ישראל** (6.1.2015), לעניין מנעד החומרה של העבירה, וכפועל יוצא ממנו רמת הענישה המתבקשת:

"עבירת השוד היא עבירת אלימות קשה הפוגעת לא רק בנפגעי העבירה עצמם אלא גם בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו, ובית משפט זה עמד לא פעם על הצורך בעונשים ממשיים ההולמים את החומרה הרבה הגלומה בה ואת הנזקים הנגרמים בעטיה (ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (27.8.2013); ע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ט' (27.5.2014)). עם זאת חשוב לזכור כי "קיימת קשת רחבה של מעשי שוד אפשריים הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם. מידת הפגיעה בערכים החברתיים, וכך גם מדיניות הענישה הנוהגת, תלויים, אפוא, בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו." (ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (29.6.2014) (להלן: עניין יחיא)). כך, לא זהה חומרתו של שוד המתבצע בצוותא באישון לילה לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק, לחומרתו של שוד המתבצע באופן ספונטני ובלתי מתוכנן על-ידי היחיד (ראו למשל: ע"פ 1286/13 אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (20.1.2014))."

18. בעניינו, עבירת השוד בנסיבות מחמירות בוצעה בצוותא, לאחר תכנון, ותוך שימוש בנשק חם. לא מדובר באירוע ספונטני או מעידה רגעית אלא במעשה שתוכנן היטב, כפי שעולה מנסיבותיו, תוך שהנאשם ועלוא מצטיידים באקדח, קטנוע ובוחרים להם קרבן שזה עתה סגר את עסקו ונושא עמו את פידיון יומו. נשיאת הנשק מוסיפה נדבך נוסף של חומרה יתרה. השימוש באותו נשק אף הוא מלמד על תעוזה והעדר מורא מפני החוק. ניתן לתאר על נקלה כיצד יכול היה האירוע להסתיים באופן שונה לגמרי, ולהוביל לפגיעה בשלמות גופו של המתלונן שלא לומר לקיפוח חייו.

כאילו בכך לא די, המעשים הקשים האמורים בוצעו שעה שהנאשם היה מצווה להימצא במעצר בית, תוך הפרת החלטה שיפוטית שניתנה בעניינו. בכך הוכיח הנאשם כי אין הוא ראוי לאמון שנתן בו בית המשפט, ואין החוק מטיל עליו את מוראו. העבירה שעניינה הפרת הוראה חוקית היא אמנם קלה יותר ביחס ליתר העבירות בהן הורשע הנאשם, ואולם אין היא חסרת משקל לעניין העונש. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בעניין **דלאל הנ"ל**:

"כאמור, יוסף הפר את תנאי 'מעצר הבית', פרק את האזיק האלקטרוני, נמלט לטבריה, לא התייצב להעיד במשפטם של שותפיו ולא להישפט במשפטו-שלו. מעשיו אלו, בתיק שצורף, פוגעים בשלטון החוק, במעמדו של בית המשפט, ובאפקטיביות של חלופות מעצר. עבירות אלו - הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי משפט - אינן זניחות, לא טפלות, ואין הצדקה ל'בליעתן' בעבירת השוד ובכך 'לטשטש' ולעמעם את פגיעתן הרעה..."

...מוצב תמרור אזהרה ליוסף ולשכמותו, שלא יחשבו בלבם שאם שדדו, הרי שברירה ממעצר איננה אלא סרח עודף זניח. לעת מתן גזר הדין, גם אותו תיק משני ילקח בחשבון". (ההדגשה שלי - א.ט.)

19. לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את העבירות בהן הורשע הנאשם, חומרתן ונסיבות ביצוען, כמו גם את מדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, אני רואה להעמיד את מתחם העונש הראוי, בהתבסס על עקרון ההלימה, בטווח שבין 4 ל- 6.5 שנות מאסר לכלל העבירות.

גזירת העונש בתוך המתחם

20. בשלב גזירת עונשו של הנאשם מצווה בית המשפט לשקול שיקולים אינדיבידואליים הנוגעים לעברו של הנאשם, נסיבותיו האישיות, לקיחת אחריות על ידו וכיו"ב.

לקולא אני רואה להתחשב בגילו הצעיר יחסית של הנאשם - 24 בעת ביצוע העבירות, בהודייתו בכתב האישום, בלקיחת האחריות על מעשיו ובצער שהביע. מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים ואין לחובתו הרשעות קודמות וגם נתון זה מובא בחשבון בעת גזירת עונשו.

21. על יסוד מקבץ השיקולים שמניתי לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4.5 שנות מאסר בפועל. למען הסר ספק, ימי המעצר עד תום ההליכים בו מצוי הנאשם בגין תיק הסיוע (תפ"ח 49325-12-16) - לא ינוכו מן העונש; ככל שיוורשע הנאשם בתיק האמור וייגזר עליו עונש מאסר, יש להניח כי בית המשפט שם יורה על ניכוי ימי המעצר מתוך אותו עונש, ככל שימצא לנכון.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות נשק או עבירת שוד ויורשע בגין.

ג. פיצוי כספי למתלונן בסך 10,000 ₪, שישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. מועד התשלום הראשון יחול ביום 1.4.2018 ויתר התשלומים ב-1 לכל חודש שלאחריו. לא שולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד כל סכום הפיצוי לפירעון מיידי, בניכוי הסכומים ששולמו על חשבון ובתוספת הפרשי ריבית והצמדה כחוק על יתרת הסכום, וזאת החל מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג שבט תשע"ח, 29 ינואר 2018, בנוכחות הצדדים.